

การสอนออกเสียงภาษาอังกฤษของครูภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาในจังหวัด พระนครศรีอยุธยา*

Teaching English Pronunciation of Primary English Language Teachers in Phranakhon Si Ayutthaya Province

รักษมน ยอดมิ่ง (Raksamon Yordming)**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาการสอนออกเสียงภาษาอังกฤษของครูภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา และเพื่อหาแนวทางการแก้ไขปัญหาการสอนออกเสียงภาษาอังกฤษของครูภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา กลุ่มตัวอย่างคือ ครูภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 44 คน จากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม การสอนออกเสียงภาษาอังกฤษของครูภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่ได้รับการตรวจแบบเครื่องมือจากผู้เชี่ยวชาญ สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า ครูส่วนใหญ่ขาดทักษะการเป็นต้นแบบที่ดีในการออกเสียงภาษาอังกฤษ ทำให้ขณะสอนนักเรียนไม่สามารถแก้ไขข้อผิดพลาดในการออกเสียงที่ถูกต้องอย่างทันทีทันใด ประกอบกับนักเรียนไม่มั่นใจในการออกเสียง ขาดการฝึกฝน ไม่รู้วิธีการออกเสียงของคำศัพท์นั้นๆ โดยสรุปคือนักเรียนขาดทักษะความรู้พื้นฐานในการออกเสียงภาษาอังกฤษ แนวทางการแก้ไขปัญหาในการสอนออกเสียงภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาของครูประถมศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา คือ การฝึกออกเสียงอย่างสม่ำเสมอจากสื่อต่างๆ เช่น สื่อออนไลน์ ซีดี เป็นต้น, การใช้สื่อมัลติมีเดีย หรือแบบทดสอบต่างๆมาช่วยในการสอน, การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สนุก, และการสอนแบบโฟนิกส์, รวมถึงการเสริมแรงให้กับผู้เรียน

คำสำคัญ: การสอนออกเสียงภาษาอังกฤษ, ครูภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา, จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

* วัตถุประสงค์ของการเขียนบทความเพื่อเผยแพร่บทความวิจัย

Purpose of article writing is for research article publishing

** อาจารย์ประจำสาขาวิชาการศึกษาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

เบอร์โทร.035-322084 e-Mail: mon_spice@hotmail.com

Instructor of Teaching English, Faculty of Education, Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University,

Tel. 035-322084

Abstract

The purpose of this research was to study teaching English pronunciation of primary school English language teachers and to find guidelines for improvement of teaching English pronunciation of primary school English language teachers in Phranakhon Si Ayutthaya Province. The subjects of the study were 44 teachers in Phranakhon Si Ayutthaya province by purposive sampling. The research instruments included a questionnaire on a five scale plus two open – ended questions seeking descriptive data. The data were statistically compiled according to arithmetic mean and percentage.

The results of the study showed that the most of teachers lacked of good English pronunciation model so they could not solve the mistake of English pronunciation's students immediately. Furthermore, the students did not confidently pronounce English pronunciation, practice, and know how to pronounce English words. To sum up, the students lacked of English pronunciation basic knowledge. Guidelines for improvement of teaching English pronunciation of primary school English language teachers in Phranakhon Si Ayutthaya Province was regular pronunciation practicing, such as an online medias, CDs., multimedia media and English pronunciation tests using, enjoyable activities teaching, phonics teaching, and students encouraging.

Key words: Teaching English Pronunciation, Primary English Teachers, Ayutthaya

บทนำ

ผู้ที่มีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาสากล ย่อมมีความได้เปรียบทั้งการแข่งขันในตลาดแรงงานภายในประเทศที่ทวีความรุนแรงขึ้น รวมถึงในการออกไปทำงานทำในประเทศอื่นที่มีค่าจ้างแรงงานสูงกว่า เช่นเดียวกับการพิจารณาในระดับประเทศ ซึ่งประเทศที่ประชากรมีทักษะด้านภาษาดีกว่าย่อมดึงดูดการการลงทุนจากต่างประเทศได้มากกว่า อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของคนไทยโดยเฉลี่ย จากคะแนน TOEFL iBT กับประเทศอื่นในอาเซียน (ยกเว้นบรูไน) พบว่าคะแนน TOEFL iBT เฉลี่ยของไทยในปี 2553 อยู่ที่ 75 คะแนน จากคะแนนเต็ม 120 คะแนน สูงกว่าประเทศเพื่อนบ้านอย่างกัมพูชา สปป.ลาว พม่า และเวียดนามเท่านั้น แต่ยังต่ำกว่าประเทศคู่แข่งสำคัญในอาเซียนอย่างสิงคโปร์ มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และอินโดนีเซีย สะท้อนให้เห็นว่าบุคลากรไทยยังมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนา ระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษให้สูงขึ้น (ขวัญใจ เตชเสนสกุล, 2555) ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าควรจะต้องพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษตั้งแต่ระบบการเรียนการสอน

สอดคล้องกับนโยบาย "การยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในทุกหลักสูตร" เป็นนโยบายหลักของกระทรวงศึกษาธิการที่มีการหารือกันในวันที่ 13 ตุลาคม 2558 ที่ผ่านมา เพื่อแก้ปัญหาภาษาอังกฤษในประเทศไทย โดยลักษณะการนำภาษาอังกฤษไปใช้ได้จริง (Functional English) ควรเริ่มมาจากการสร้างแรงจูงใจให้

ผู้เรียน ที่มาจากการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสื่อต่างๆ ที่ทันสมัย โดยมีตารางหรือบุคคลต้นแบบเป็นแบบอย่าง ซึ่งนายไมเคิล เดวิด เซลบี ที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ กล่าวว่า ในปัจจุบันพบว่าร้อยละ 58 ของประชากรกลุ่มประเทศในสหภาพยุโรป (EU) สามารถพูดและฟังภาษาอังกฤษได้ ถือเป็น การเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ดังนั้น การนำภาษาอังกฤษไปใช้ได้จริง (Functional English) รวมถึงภาษาอังกฤษด้านวิชาชีพ (Vocational English) จึงเป็นเรื่องสำคัญ นอกจากนี้ กระทรวงศึกษาธิการยังมีนโยบายพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษด้วยการจัดอบรมการสอนภาษาอังกฤษ (English Training Program) ให้กับครูชาวไทยจำนวน 500 คน ในระยะเวลา 6 สัปดาห์ ซึ่งจะเชิญครูเข้ารับการฝึกอบรมการสอนภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นการนำไปใช้ได้จริง (Functional English) และจะมีการทดสอบก่อนการอบรม (Pre-Test) และการทดสอบหลังการอบรม (Post-Test) โดยมุ่งหวังว่าผู้เข้ารับการอบรมจะสามารถนำความรู้กลับไปใช้ได้จริงที่โรงเรียนต้นสังกัด โดยการอบรมดังกล่าวจะเป็นการอบรมเชิงทดลอง เพื่อนำผลมาสานต่อเป็นนโยบายการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อไปโดยจะเชิญวิทยากรจากต่างประเทศและจากมหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ ซึ่งเชื่อมั่นว่ามีความน่าเชื่อถือในระดับสากล ส่วนรูปแบบการอบรม จะเน้นให้ผู้เข้ารับการอบรมรู้สึกผ่อนคลาย ไม่เครียดกับการใช้ภาษาอังกฤษ และรู้สึกมีความสุขในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งในอนาคตจะมีการจัดฝึกอบรมในลักษณะดังกล่าวโดยวิทยากรชาวไทยต่อไปทั้งนี้หม่อมหลวงปรีดา ดิศกุล ผู้ช่วยเลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ กล่าวถึงการกำหนดมาตรฐานของหลักสูตร ที่จะมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ได้จริง (Functional English) โดยไม่ได้มุ่งเน้นให้เรียนเฉพาะไวยากรณ์เพียงอย่างเดียว เพราะกระทรวงศึกษาธิการมีความพยายามในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้วยการจัดการอบรมการสอนภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นทักษะการฟังและทักษะการพูดสำหรับครูชาวไทย รวมทั้งนักศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาที่สนใจด้วย (สำนักงานรัฐมนตรี, 2558)

นอกจากนี้ตามกฎบัตรอาเซียนข้อ 34 บัญญัติไว้ว่า “The working language of ASEAN shall be English” “ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน คือ ภาษาอังกฤษ” ในการสื่อสารสร้างความสัมพันธ์สู่ภูมิภาคอาเซียน ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาที่สองของชาวอาเซียน ดังนั้น การเสริมทักษะให้แก่พลเมืองเพื่อที่จะสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ดีนั้น ควรมีการเตรียมความพร้อมด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น (ศูนย์ข้อมูลความรู้ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน, 2558) ซึ่งในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้นจะเน้นทักษะการฟังและการพูดเป็นหลัก

ในปัจจุบันพบว่าชาวไทยที่พูดภาษาอังกฤษในการสนทนาทั่วไป การสัมภาษณ์ การทำธุรกิจการค้า การท่องเที่ยว ฯลฯ พูดภาษาอังกฤษที่ถูกต้องได้น้อยมาก ส่วนใหญ่พอสื่อความได้ ไวยากรณ์ไม่ค่อยถูกต้อง การออกเสียงคำต่าง ๆ ไม่ดี เสียงสระพยัญชนะผิด ลงเสียงเน้นหนักผิดพยางค์ ทำนองเสียงในประโยคผิด ที่กล่าวมาบางครั้งทำให้การพูดสื่อความหมายผิดพลาด โดยเฉพาะถ้าผู้รับสารเป็นเจ้าของภาษา (native speakers of English) ก็จะไม่สามารถเข้าใจภาษาพูดของชาวไทยที่พูดภาษาอังกฤษได้ไม่ตึง ที่เป็นอย่างนี้ เพราะชาวไทยทั่วไปจะเรียนรู้ภาษาอังกฤษตั้งแต่ชั้นประถม มัธยม จนถึงระดับอุดมศึกษาโดยเรียนแบบไวยากรณ์ – การแปล (grammar – translation method) หลักสูตรส่วนใหญ่จะเน้นการสอนอ่าน – เขียน โดยเน้นการสอนหลักภาษา หรือไวยากรณ์เป็นพื้นฐานในการฝึกการอ่านและการเขียน ทำให้บัณฑิตไทยที่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี

โดยเฉพาะสาขาศิลปศาสตร์ อักษรศาสตร์ หรือมนุษยศาสตร์สามารถใช้ทักษะอ่าน – เขียนได้ดีกว่าทักษะการพูด และการฟัง (พัชรี พลางค์, 2548: 28)

จะเห็นว่าทักษะการพูดภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่สำคัญ วิธีการสอนพูดภาษาอังกฤษ โดยมีวิธีการออกเสียง (pronunciation) เป็นจุดมุ่งหมายสำคัญในการพูดเพื่อสื่อความหมายให้ถูกต้อง มีวิวัฒนาการมายาวนาน วิธีการเรียนการสอนจะขึ้นอยู่กับบทบาทของภาษาอังกฤษในสมัยนั้น ๆ ว่าผู้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ใช้ภาษาอังกฤษอย่างไร นักภาษาศาสตร์มองภาษาในช่วงนั้น ๆ อย่างไร (พัชรี พลางค์, 2548: 29)

จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการสอนออกเสียงภาษาอังกฤษของครูภาษาอังกฤษ รวมทั้งหาแนวทางการแก้ไขปัญหาการออกเสียงภาษาอังกฤษของครูภาษาอังกฤษโดยเฉพาะระดับประถมศึกษา ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

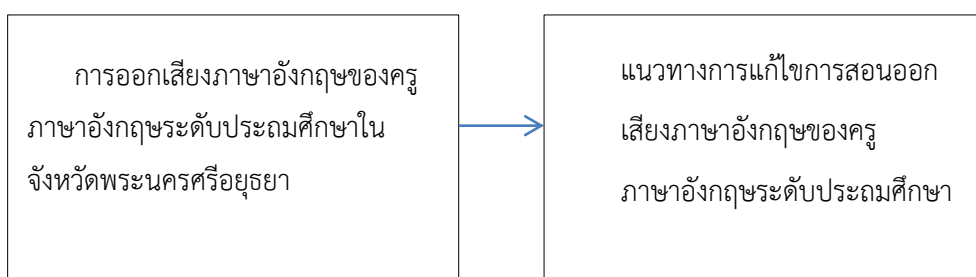
1. เพื่อศึกษาการสอนออกเสียงภาษาอังกฤษของครูภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
2. เพื่อหาแนวทางการแก้ไขปัญหาการออกเสียงภาษาอังกฤษของครูภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ขอบเขตของโครงการวิจัย

ตัวแปรอิสระ คือ การสอนออกเสียงภาษาอังกฤษของครูภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ตัวแปรตาม คือ ปัญหาในการสอนออกเสียงภาษาอังกฤษของครูภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

งานวิจัยชิ้นนี้เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) เพื่อศึกษาการสอนออกเสียงภาษาอังกฤษของครูภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และเพื่อหาแนวทางการแก้ไขปัญหาการออกเสียงภาษาอังกฤษของครูภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ ครูภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 403 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 44 คน

โดยเลือกแบบเจาะจง

2. เครื่องมือการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ มีขั้นตอนต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสารตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. นำผลจากข้อที่ 1 มาจัดสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมหัวข้อเรื่องที่ทำการวิจัย
3. นำแบบสอบถามที่สร้างแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจแก้ไข โดยการหาค่า IOC จากผู้เชี่ยวชาญ
4. แก้ไขและปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอของผู้เชี่ยวชาญ

แบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. ข้อมูลทางด้านสภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับเพศ อายุ วุฒิการศึกษา คณะและสาขาที่สำเร็จการศึกษาสูงสุด ระดับชั้นที่สอนวิชาภาษาอังกฤษ ประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ตำแหน่งหรือระดับวิทยฐานะปัจจุบัน

2. ข้อมูลแบบสอบถามความคิดเห็นเรื่องการสอนออกเสียงภาษาอังกฤษของครูภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา แบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นชนิดมาตราส่วนประเมินค่า

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ระหว่างวันที่ 13 – 31 กรกฎาคม 2559 จากการใช้โปรแกรม Google forms เพื่อทำแบบสอบถามออนไลน์ และส่ง URL แนบไปในหนังสือขอความอนุเคราะห์ถึงผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา ทั้งเขต 1 และ 2

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การประเมินความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ การประเมินแบบสอบถามฯ โดยการใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งในแบบสอบถามความคิดเห็นได้กำหนดเกณฑ์แปลความหมายค่าเฉลี่ยจากแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.50 – 5.00	มากที่สุด
3.50 – 4.49	มาก
2.50 – 3.49	ปานกลาง
1.50 – 2.49	น้อย
0.00 – 1.49	น้อยที่สุด

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้ ค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละ

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยมีรายละเอียดดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	ร้อยละ
เพศ	
ชาย	20
หญิง	80
อายุ	
20 – 30 ปี	41
31 – 40 ปี	29
41 – 50 ปี	9
50 ปีขึ้นไป	21
วุฒิการศึกษา	
ครุศาสตรบัณฑิต/ศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาอังกฤษ	54
อักษรศาสตรบัณฑิต / มนุษยศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาอังกฤษ	36
สาขาอื่นๆ	10

ข้อมูลทั่วไป	ร้อยละ
ระดับชั้นที่สอนภาษาอังกฤษ	
ป.1	47.7
ป.2	50
ป.3	61.4
ป.4	72.7
ป.5	68.2
ป.6	68.2
ประสบการณ์ในการสอน	
น้อยกว่า 1 ปี	7
1 – 5 ปี	55
6 – 10 ปี	18
10 ปี ขึ้นไป	20
ตำแหน่ง / ระดับวิทยฐานะ ปัจจุบัน	
ครูอัตราจ้าง	7
ครูผู้ช่วย	34
ครู ค.ศ.1	32
ครู ค.ศ.2	4
ครู ค.ศ.3	23

จากตารางที่ 1 พบว่าจำนวนเพศชายของผู้ตอบแบบสอบถามมีทั้งหมดคิดเป็นร้อยละ 20 ส่วนเพศหญิงมีจำนวนมากกว่าเพศชาย ร้อยละ 80 ช่วงอายุที่มากที่สุด คือ อายุ 20 -30 คิดเป็นร้อยละ 41 รองลงมาคือ ช่วงอายุ 31 – 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 29 ถัดมาคือช่วงอายุ 50 ปี ขึ้นไป คิดเป็น 21 เปอร์เซ็นต์ และช่วงอายุที่น้อยที่สุดคือ 41 – 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 9

วุฒิการศึกษาที่มีจำนวนมากที่สุดคือ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ครุศาสตรบัณฑิตหรือศึกษาศาสตรบัณฑิต คิดเป็น 54 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาเป็น สาขาวิชาภาษาอังกฤษ อักษรศาสตรบัณฑิตหรือมนุษยศาสตรบัณฑิต คิดเป็นร้อยละ 36 ส่วนสาขาวิชาและคณะอื่นๆ คิดเป็น 10 เปอร์เซ็นต์ ผู้ตอบแบบสอบถามสอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 72.7 รองลงมาเป็นระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 ร้อยละ 68.2 ถัดมาเป็นระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3, 2, และ 1 ที่ร้อยละ 61.4, 50, และ 47.7 ตามลำดับ

ผู้ตอบแบบสอบถามมีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ว่า 1 – 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 55 % รองลงมาคือมีประสบการณ์ 10 ปี ขึ้นไป คิดเป็น 20 เปอร์เซ็นต์ ถัดมาคือ ประสบการณ์ตั้งแต่ 6 – 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 18 และต่ำกว่า 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 7 ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34

มีตำแหน่งเป็นครูผู้ช่วย อันดับต่อมาคือตำแหน่งครู ค.ศ. 1 คิดเป็นร้อยละ 32 ถัดมาเป็นครู ค.ศ. 3 คิดเป็นร้อยละ 23 รองลงมาคือ ครูอัตราจ้าง คิดเป็น 7 เปอร์เซ็นต์ และลำดับสุดท้ายคือ ครู ค.ศ. 2 คิดเป็น 4 เปอร์เซ็นต์

2. ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถามปลายปิด

ตารางที่ 2 แสดงข้อมูลเชิงปริมาณรายการความคิดเห็นเห็นการสอนออกเสียงภาษาอังกฤษของครู ภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

รายการความคิดเห็น	คะแนนเฉลี่ย	ความหมาย
1. ครูสอนนักเรียนเกี่ยวกับวิธีการออกเสียงอย่างถูกวิธี	4.06	มาก
2. การออกเสียงภาษาอังกฤษอย่างถูกต้องนำไปสู่การสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ มีความจำเป็นสำหรับนักเรียนที่ควรฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษอย่างถูกต้อง	4.66	มากที่สุด
3. คุณสอนวิธีการเน้นเสียงหนักเบาของคำศัพท์ในชั้นเรียน	3.86	มาก
4. คุณสอนทำนองเสียงของประโยคในชั้นเรียน	3.65	มาก
5. ถ้านักเรียนออกเสียงไม่ถูกต้องขณะที่กำลังฝึกออกเสียง ครูควรแก้ไขข้อผิดพลาดนั้น	4.57	มากที่สุด
6. นักเรียนควรฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษให้ถูกต้องอย่างกับเจ้าของภาษา	4.07	มาก
7. คุณมีความรู้การออกเสียงภาษาอังกฤษอย่างเพียงพอ	3.68	มาก
8. คุณต้องการจะต้องได้รับความรู้เกี่ยวกับวิธีการสอนออกเสียงภาษาอังกฤษ	4.36	มาก
9. คุณต้องการจะต้องปรับปรุงวิธีการสอนออกเสียงภาษาอังกฤษ	4.34	มาก
10. คุณสอนออกเสียงภาษาอังกฤษในชั้นเรียนอย่างเป็นประจำ	3.93	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า รายการความคิดเห็นที่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยมากที่สุด คือ “การออกเสียงภาษาอังกฤษอย่างถูกต้องนำไปสู่การสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ มีความจำเป็นสำหรับนักเรียนที่ควรฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษอย่างถูกต้อง” โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.66 และรายการความคิดเห็นที่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยมากที่สุดอีกหนึ่งรายการซึ่งได้ค่าเฉลี่ยที่ 4.57 คือ “ถ้านักเรียนออกเสียงไม่ถูกต้องขณะที่กำลังฝึกออกเสียง ครูควรแก้ไขข้อผิดพลาดนั้น”

3. ข้อมูลเชิงคุณภาพจากแบบสอบถามปลายเปิด

แบบสอบถามข้อที่ 1 “ความยากในการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนคืออะไร”

จากแบบสอบถามข้อที่ 1 ผู้ตอบแบบสอบถามมีประเด็นที่ว่านักเรียนไม่มั่นใจ ไม่กล้าที่จะออกเสียงภาษาอังกฤษมากที่สุด รองลงมาเป็นประเด็นที่ว่า นักเรียนไม่รู้วิธีการออกเสียงของคำศัพท์นั้นๆ ถัดมาเป็น

นักเรียนออกเสียงไม่ชัดเจน ไม่เหมือนเจ้าของภาษา ถัดไปก็คือ นักเรียนขาดทักษะความรู้พื้นฐานในการออกเสียง ลำดับสุดท้ายคือนักเรียนขาดการฝึกฝน และครูขาดทักษะการเป็นต้นแบบที่ดี

แบบสอบถามข้อที่ 2 “คุณสามารถแก้ไขปัญหาในการสอนออกเสียงภาษาอังกฤษอย่างไร”

จากแบบสอบถามปลายเปิดข้อที่ 2 ประเด็นที่ผู้ตอบแบบสอบถามสะท้อนมากที่สุด คือ การฝึกออกเสียงอย่างสม่ำเสมอจากสื่อต่างๆ เช่น สื่อออนไลน์ ซีดี เป็นต้น รองลงมาเป็นการฝึกฟังจากสื่อต่างๆ เช่น ซีดี สื่อออนไลน์ เป็นต้น ถัดมาเป็นการใช้สื่อมัลติมีเดีย ซีดี หรือแบบทดสอบต่างๆมาช่วยในการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สนุก และการสอนเสริม ประเด็นที่ผู้ตอบแบบสอบถามเขียนมาน้อยที่สุด ได้แก่ การเปิดพจนานุกรมอังกฤษ – อังกฤษ การสอนแบบโฟนิกส์ และการเสริมแรงเพิ่มความมั่นใจกับนักเรียน

สรุปผล

ผลการสอนออกเสียงภาษาอังกฤษของครูภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาพบว่า การออกเสียงภาษาอังกฤษอย่างถูกต้องนำไปสู่การสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ครูสอนออกเสียงนักเรียนควรฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษอย่างถูกต้อง และ ถ้านักเรียนออกเสียงไม่ถูกต้องขณะที่กำลังฝึกออกเสียง ครูควรแก้ไขข้อผิดพลาดนั้น

นอกจากนี้ยังนักเรียนไม่มั่นใจ ไม่กล้าที่จะออกเสียงภาษาอังกฤษ, นักเรียนไม่รู้วิธีการออกเสียงของคำศัพท์นั้นๆ นักเรียนออกเสียงไม่ชัดเจน ไม่เหมือนเจ้าของภาษา, นักเรียนขาดทักษะความรู้พื้นฐานในการออกเสียง ลำดับสุดท้ายคือนักเรียนขาดการฝึกฝน

สำหรับแนวทางการแก้ไขปัญหาในการสอนออกเสียงภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา คือ การฝึกออกเสียงอย่างสม่ำเสมอจากสื่อต่างๆ เช่น สื่อออนไลน์ ซีดี เป็นต้น, การใช้สื่อมัลติมีเดีย หรือแบบทดสอบต่างๆมาช่วยในการสอน, การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สนุก, และการสอนแบบโฟนิกส์ รวมถึงการเสริมแรงให้กับนักเรียน

อภิปรายผล

ครูภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาควรตระหนักถึงความสำคัญในการสอนออกเสียงภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนอย่างถูกต้องเพื่อนำไปสู่การสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งไปกว่านั้นประเทศไทยได้เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารย่อมมีส่วนสำคัญ ดังนั้นหากนักเรียนออกเสียงไม่ถูกต้องขณะที่กำลังฝึกออกเสียง ครูควรแก้ไขข้อผิดพลาดนั้น ซึ่งการที่ครูจะสามารถแก้ไขข้อผิดพลาดได้นั้น ครูเองควรมีความรู้ที่แม่นยำในการออกเสียงภาษาอังกฤษเสียก่อน ซึ่งอาจจะบรรจุเรื่องการสอนออกเสียงภาษาอังกฤษลงในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังที่ Atli and Bergil (2012) กล่าวว่า ให้นำเรื่องการออกเสียงระบุไว้ในหลักสูตร รวมถึงการให้ครูผู้สอนเป็นต้นแบบการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ถูกต้องในอนาคต แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นด้วยบทบาทหน้าที่ของครูที่เพิ่มขึ้น ดังที่เจตน์สฤษดิ์ สังข์พันธ์, เกตฉวา บุญปรากฏ, และวันทนา ไกรฤกษ์ (2558) ได้สรุปไว้ว่าสภาพโดยทั่วไปครูมีภาระงานสอนหลายช่วงชั้นทำให้ต้องเตรียมการสอนหลายระดับ นอกจากภาระงานสอนภาษาอังกฤษแล้วยังมีภาระด้านอื่นอีก ทำให้เข้าใจได้ว่าภาระงานของครูอาจทำให้

เตรียมการสอนและศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองน้อยลง ทั้งที่ครูส่วนใหญ่มีความต้องการที่จะปรับปรุงการสอนของตนดังที่ Likitrattanaporn (2014) ได้กล่าวไว้

สำหรับความไม่มั่นใจในการออกเสียงของนักเรียนเอง หรือแม้กระทั่งนักเรียนไม่รู้วิธีการออกเสียงของคำศัพท์นั้นๆ นักเรียนออกเสียงไม่ชัดเจน ไม่เหมือนเจ้าของภาษา รวมถึงนักเรียนขาดทักษะความรู้พื้นฐานในการออกเสียงนั้น กานดา เวียงบาล, กันตภณ สำแดงเดช, และอินธิสาร ไชยสุข (2554) ได้ข้อสรุปจากการใช้ชุดฝึกการออกเสียงภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียน โดยประยุกต์จากรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของ British Council ที่มีประสิทธิภาพนี้สามารถช่วยนักเรียนในการพัฒนาความสามารถเรื่องการออกเสียงเน้นหนักในคำ (Word stress) และทำนองเสียงภาษาอังกฤษ (Intonation) โดยเฉพาะอย่างยิ่งสามารถแก้ปัญหา และปรับปรุงการออกเสียงภาษาอังกฤษเพื่อสร้างความมั่นใจของนักเรียนไทยเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งครูภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาอาจประยุกต์ใช้ชุดฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษ หรือใช้สื่อออนไลน์ต่างๆ มาเสริมความรู้และความเชื่อมั่นของนักเรียนในการออกเสียงภาษาอังกฤษซึ่งจะเป็นแนวทางการแก้ไขปัญหาในการออกเสียงได้อีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ควรจัดฝึกอบรมเทคนิคการสอนออกเสียงของครูภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
2. ควรแนะนำสื่อการสอนต่างๆ ที่เหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ให้กับครูภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
3. ในการวิจัยครั้งต่อไปควรได้นวัตกรรมเพื่อใช้ในการสอนออกเสียงภาษาอังกฤษสำหรับครูภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

กานดา เวียงบาล, กันตภณ สำแดงเดช, และอินธิสาร ไชยสุข. (2554). “การพัฒนาชุดฝึกการออกเสียง

ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยประยุกต์จากรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ของ British Council.” *ครูศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม* 8, 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม): 75-82.

ขวัญใจ เตชเสน. (2555). ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ทักษะที่แรงงานไทยยังต้องพัฒนา. เข้าถึงเมื่อ 12 มกราคม. เข้าถึงได้จาก <http://www.thai-aec.com/458>

เจตน์สฤณี สังข์พันธ์, เก็ดถวา บุญปรการ, และวันทนา ไกรฤกษ์. (2558). *สภาพและปัญหาการเรียนรู้อังกฤษของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาสังกัดเทศบาลในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้. การประชุมมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 6. มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.*

พัชรี พลาวงศ์. (2548). “เทคนิคและวิธีสอนออกเสียงภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ.” **รามคำแหง** 22, 3 (กรกฎาคม – กันยายน): 28-39.

ศูนย์ข้อมูลความรู้ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. (2558). **กฎบัตรอาเซียน**. เข้าถึงเมื่อ 4 มกราคม. เข้าถึงจาก <http://www.thai-aec.com/#ixzz4LclHbjug>

สำนักงานรัฐมนตรี. (2558). **ข่าวสำนักงานรัฐมนตรี 348/2558 ประชุมหารือนโยบายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษ**. เข้าถึงเมื่อ 12 ธันวาคม. เข้าถึงจาก <http://www.moe.go.th/websm/2015/oct/348.html>

ภาษาต่างประเทศ

Atli, Isil, and Bergil, Ayfer Su. (2012). The Effect of Pronunciation instruction on students' overall speaking skills. **Procedia – Social and Behavioral Sciences** 46, (2012): 3665 – 3671.

Likitrattanaporn, Wannakarn. 2014. Teaching Phonological Accuracy and Communicative Fluency at Thai Secondary Schools. **English Language Teaching** 7, (2014): 1 - 10.